

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	9Sžr/141/2013
Identifikačné číslo spisu:	1012200775
Dátum vydania rozhodnutia:	25.02.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:1012200775.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členov senátu JUDr. Ľubice Filovej a JUDr. Júlie Horskej, v právnej veci navrhovateľa: R. W. bytom B. proti odporcovi: Slovenský pozemkový fond, Búdkova 36, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu č. DE/2012/017403-403 zo dňa 28. marca 2012, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 31. mája 2013, č. k. 4S 80/2012-61, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 31. mája 2013, č. k. 4S 80/2012-61, p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Krajský súd napadnutým rozsudkom zo dňa 31. mája 2013, č. k. 4S 80/2012-61, potvrdil rozhodnutie číslo DE/2012/017403-403 zo dňa 28. marca 2012, ktorým odporca poskytol navrhovateľovi ako oprávnenej osobe podľa zákona č. 503/2003 Z. z. o navrátení vlastníctva k pozemkom a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 180/1995 Z. z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 503/2003 Z. z.“) náhradu v peniazoch za pozemky, ktoré nebolo možné zo zákonných dôvodov vydať, vo výške 442,80 €. Účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že navrhovateľovi bolo právoplatným rozhodnutím Obvodného pozemkového úradu v Trebišove zo dňa 29. marca 2007 pod č. j. 2007/00073 - Ďu priznané právo na náhradu podľa zákona č. 503/2003 Z. z. za pozemok, ktorý mu nebolo možné vydať za pôvodný pozemok, zapísaný v PKV č. 1549, parcela č. 655 - roľa v intraviláne, kat. územie Sečovce o výmere 10 261 m², v spoluvlastníckom podiele 27/108, BPEJ 32601. Navrhovateľ dňa 3. mája 2007 požiadal o náhradný pozemok podobnej kvality a bonity ako bol pôvodný a v prípade, že SPF nedisponuje s takýmto pozemkom, potom zaň žiadal peňažnú náhradu. Navrhovateľovi boli ponúknuté náhradné pozemky, avšak potom ako navrhovateľ žiadnu z ponúk neakceptoval, vydal odporca napadnuté rozhodnutie o poskytnutí finančnej náhrady. Krajský súd dospel k záveru, že odporca sa riadil postupom

podľa príslušných ustanovení zákona č. 503/2003 Z. z., podľa ktorých oprávnená osoba má právo na vrátenie pôvodného pozemku, pokiaľ to však nie je možné, má právo na primeraný pozemok čo do výmery a bonity a pokiaľ si náhradný pozemok za pôvodný nevyberie podľa určeného postupu, potom má právo na finančnú náhradu v zmysle ustanovení cenového predpisu, platného ku dňu účinnosti zákona č. 229/1991 Zb. K námietke navrhovateľa ohľadom výšky poskytnutej finančnej náhrady krajský súd konštatoval, že odporca postupoval pri určovaní finančnej náhrady v súlade s príslušnými zákonnými ustanoveniami.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalovaný v zákonom stanovenej lehote odvolanie z dôvodu, že rozhodnutie krajského súdu vychádza z neúplného zistenia skutkového stavu veci a nesprávneho právneho posúdenia veci. Namietal, že nie je pravdou, že by neakceptoval pridelenie náhradných pozemkov, ale nebol spokojný s tými pozemkami, ktoré mu boli ako náhrada poskytnuté. Nemohol súhlasiť ani s ponukou náhradného pozemku v intraviláne mesta Sečovce vo výmere 191 m² namiesto pôvodného pozemku vo výmere 2525 m², čo považoval za neprimerané. Krajský súd neskúmal, či ponúknuté pozemky sú v primeranej výmere, bonite a lokalite. Namietal aj výšku poskytnutej finančnej náhrady s poukazom na rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu zo dňa 27. novembra 2007 v prípade Urbárskej obce Trenčianske Biskupice proti Slovenskej republike, podľa ktorého sa za prevod vlastníckeho práva k pozemkom má poskytnúť náhrada, ktorej výška bude v primeranom vzťahu k trhovej cene majetku ku dňu prevodu. Žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací zmenil rozsudok súdu prvého stupňa tak, že zruší napadnuté rozhodnutie odporcu a vráti mu vec na ďalšie konanie za účelom bezodplatného prevodu pozemku vo vlastníctve štátu v intraviláne mesta Sečovce v primeranej výmere a bonite do vlastníctva navrhovateľa a zároveň aby uložil odporcovi povinnosť oceniť pôvodný pozemok v intraviláne obce trhovými cenami ku dňu vydania náhradného pozemku v súlade s Európskym právom.

Odporca vo vyjadrení k odvolaniu poukázal na skutočnosť, že navrhovateľ neprijal žiaden z ponúknutých náhradných pozemkov a z toho dôvodu mu bola poskytnutá finančná náhrada za pôvodný pozemok, výška ktorej bola určená v súlade s príslušnými predpismi o oceňovaní pozemkov. Pôvodný pozemok navrhovateľa bol ornou pôdou, ktorá sa bez ohľadu na skutočnosť či sa nachádzala v intraviláne alebo extraviláne obce oceňovala v súlade s § 14 vyhl. č. 205/1988 Zb. na základe stanovnej BPEJ. V čase prechodu na štát nemohlo ísť o stavebný pozemok, pretože by si navrhovateľ nemohol uplatňovať jeho navrátenie podľa zákona č. 503/2003 Z.z. Rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu zo dňa 27. novembra 2007 v prípade Urbárskej obce Trenčianske Biskupice proti Slovenskej republike sa vzťahuje na aplikáciu zákona č. 64/1997 Z. z. o užívaní pozemkov v zriadených záhradkárskech osadách a vyporiadaní vlastníctva k nim a nie navrátenia vlastníctva k pozemkom podľa zákona č. 503/2003 Z. z. Odporca navrhol napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10, § 246c a § 250ja O.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, a to bez nariadenia pojednávania podľa § 250ja ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Odporca napadnutým rozhodnutím číslo DE/2012/017403-403 zo dňa 28. marca 2012 poskytol navrhovateľovi ako oprávnenej osobe podľa zákona č. 503/2003 Z. z. o navrátení vlastníctva k pozemkom a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 180/1995 Z. z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 503/2003 Z. z.“) náhradu v peniazoch za pozemky, ktoré nebolo možné zo zákonných dôvodov vydať, vo výške 442,80 €.

Zákon č. 503/2003 Z. z. v § 1 upravuje navrátenie vlastníctva k pozemkom, ktoré neboli vydané podľa osobitného predpisu (t. j. zákona č. 229/1991 Zb. a § 37 až 39 zákona č. 330/1991 Zb.), pričom vlastnícke právo sa vracia oprávneným osobám k pozemkom, ktoré tvoria poľnohospodársky fond, alebo do neho patria, alebo lesný fond. Ustanovenie § 6 ods. 1 uvedeného zákona taxatívne vymedzuje, v

ktorých prípadoch nie je možné navrátiť vlastníctvo k pôvodným pozemkom,

Podľa § 6 ods. 2 zákona č. 503/2003 Z. z. v prípade uvedenom v odseku 1 sa oprávnenej osobe prevedú bezodplatne do vlastníctva iné pozemky vo vlastníctve štátu (ďalej len „náhradný pozemok“) v primeranej výmere a bonite, v akej boli jej pôvodné pozemky, a to

a) v prvom poradí v tom istom katastrálnom území, v ktorom sa nachádzal pôvodný pozemok alebo v inom katastrálnom území obce, v ktorej katastrálnom území sa nachádzal pôvodný pozemok,

b) v druhom poradí v katastrálnych územiach obcí bezprostredne susediacich s obcou, v ktorej katastrálnom území sa nachádzal pôvodný pozemok, alebo

c) v treťom poradí v okrese, v ktorom sa nachádzal pôvodný pozemok,

ak s tým oprávnená osoba súhlasí, alebo oprávnenej osobe sa poskytne finančná náhrada. Ak oprávnená osoba s náhradným pozemkom trikrát nesúhlasí, poskytne sa jej náhrada v peniazoch. Náhradný pozemok sa prevedie na oprávnenú osobu, ak jej bol rozhodnutím priznaný nárok na náhradu za pozemky alebo za spoluvlastnícky podiel k pozemkom, ak výška takého nároku predstavuje výmeru nad 400 m² a ak nárok v peniazoch je väčší ako 166 eur. Ak oprávnená osoba nesplní podmienky na priznanie nároku na náhradu za pozemky, náhrada za pozemky sa poskytne v peniazoch.

Podľa § 6 ods. 5 tretia veta zákona č. 503/2003 Z. z. finančnú náhradu za pôvodné pozemky, ku ktorým sa vlastníctvo nevracia a za ktoré nebol poskytnutý náhradný pozemok, poskytne Slovenský pozemkový fond podľa druhu pozemku v čase jeho prechodu na štát alebo inú právnickú osobu.

Podľa § 8a zákona č. 503/2003 Z. z. pri poskytnutí finančnej náhrady oprávnenej osobe podľa § 6 ods. 2 sa postupuje podľa ustanovenia cenového predpisu platného ku dňu nadobudnutia účinnosti zákona č. 229/1991 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku.

Navrhovateľ trikrát nesúhlasil s náhradnými pozemkami, ktoré mu ponúkol odporca (27.08.2007, 19.11.2007 a 11.11.2009) a z toho dôvodu mu bola poskytnutá finančná náhrada vo výške 442,80 € na základe znaleckého posudku č. 38/2007 vypracovaného znalcom Ing. Mikulášom Vorobeľom.

Odvolací súd sa plne stotožnil s dôvodmi prvostupňového rozsudku v celom rozsahu. Zhodne s krajským súdom dospel k záveru, že odporca pri postupe uspokojenia reštitučného nároku za priznané právo na náhradu za pozemok, ktorý mu nebolo možné vydať a pri výpočte výšky finančnej náhrady postupoval správne a v súlade s platnými právnymi predpismi (vyhláška č. 205/1988 Zb. o cenách stavieb, pozemkov, trvalých porastov, úhradách za zriadenie práva osobného užívania pozemkov a o náhradách za dočasné užívanie pozemkov v znení neskorších predpisov, ktorá bola účinná ku dňu nadobudnutia účinnosti zákona č. 229/1991 Zb.

Žiadosť navrhovateľa, aby mu bol do vlastníctva bezodplatne prevezený pozemok vo vlastníctve štátu v intraviláne mesta Sečovce v primeranej výmere a bonite a zároveň aby súd uložil odporcovi povinnosť oceniť pôvodný pozemok v intraviláne obce trhovými cenami ku dňu vydania náhradného pozemku v súlade s Európskym právom, vzhľadom na vyššie citované ustanovenia nemá oporu v zákone.

Navrhovateľ v konaní nepreukázal zmenu druhu pôvodného pozemku, ktorý bol v čase vyvlastnenia zapísaný v evidencii ako orná pôda. Odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že ak by v čase vyvlastnenia išlo o vyvlastnenie stavebného pozemku, potom by navrhovateľ nebol oprávnenou osobou na vrátenie vlastníctva, resp. poskytnutie finančnej náhrady podľa zákona č. 503/2003 Z. z., keďže podľa ustanovení uvedeného právneho predpisu sa vracia vlastnícke právo oprávneným osobám len k pozemkom, ktoré tvoria poľnohospodársky fond, alebo do neho patria, alebo lesný fond.

Na základe uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie správneho orgánu je súladné so zákonom a teda krajský súd rozhodol správne, ak toto rozhodnutie potvrdil.

Námietky navrhovateľa uvedené v odvolaní proti napadnutému rozsudku neobstoja a nemohli ovplyvniť posúdenie danej veci. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny podľa § 219 O.s.p. v spojení s § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. a § 250l ods. 1 O.s.p.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací podľa § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že navrhovateľovi nepriznal ich náhradu, pretože nebol v tomto konaní úspešný a odporcovi preto, že mu z dôvodu neúspešného odvolania navrhovateľa žiadne trovy nevznikli a ani ich náhradu neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.